

Král Slávy přichází !

Trubač troubí a provolává: *Projděte, projděte branami! Připravte lidu cestu! Vyrovnajte, vyrovnajte silnici! Odstraňte kameni! Zvedněte korouhev nad národy! Hle, Hospodin dává slyšet až do dálav země výzvu: "Vyřídte dceři sijónské: Hle, přichází tvá spása!" (Iz 62,10)*

Iz 40,3-5 (troubí se a provolává)

Ž 24,7-10 (čte jeden ze čtenářů)

Mk 2,21-22

Slovo z Izaiáše proroka znali Židé stovky let. Bylo pro ně staré a známé. Slovo: *'Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.'* Už židovští chlapi znali nazpaměť. A přece, když ho přečetl Pán Ježíš v nazaretské synagoze, zaznělo jim úplně nově. Tak mocně jej dosud neslyšeli. Tak slavně je nikdy neoslýšeli. Tak výjimečné jim nikdy nepřipadlo. Čím to bylo? Co se stalo? Stalo se to, že je přečetl ten, koho se týkalo a o kom mluvilo. Sám Boží Syn-Ježíš Kristus. Nevypadal nijak vznešeně. Prostě oblečen, jako oni, znali Jeho rodinu, byl z Nazareta. Ale to Boží Slovo, po staletí známé, dostalo úplně novou náplň, když je přečetl ten jeden jediný, který přišel, aby oči slepých otvíral, mrtvé křísil k životu a vězně propouštěl na svobodu.

➤ Dnes nám svítí první adventní svíce. To je znamení jeho příchodu. Ježíšův příchod s sebou nese v š e c h n o n o v é . I staré a známé skutečnosti se v Jeho přítomnosti stávají výjimečnými, mimořádnými. Dostávají novou formu i nový obsah.

Je to jako s těmi záplatami z látky nové, přišitými na látku starou a sepranou. Nebo jako s mladým vínem nalitým do starých měchů. Čteme: *Mk 2,21-22 "Nikdo nepřisívá záplatu z neseprané látky na starý šat, jinak se ta výplň vytrhne, nové od starého, a trhlina se ještě zvětší. A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak víno ty měchy roztrhne, a víno se vylije a měchy se zničí. Ale mladé víno patří do nových měchů!"* Při prvním čtení těchto slov vzniká dojem, jako by Ježíš měl zájem na zachování starého oděvu a starých měchů se starým vínem. Tedy všech starých zvyklostí. To je však dojem nesprávný. Pánu Ježíši šlo o to, co později napsal ap.Pavel do Korintu:

➤ *2K 5,17 „Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.“* V řeči Pána Ježíše *„to staré“* znamená sice pobožný život, avšak **bez Něho jako Spasitele**. Ne tedy život pohanský, nevěrecký. Zvláště farizeové představovali nejzbožnější ze zbožných. Jen málokterý z dnešních křesťanů jsou na cestě víry tak důslední, jako byli oni. Jenže - nepoznali a neuznali, že příchodem Pána Ježíše Krista nastal **zdávna zaslíbený čas spasení**. Vstupujeme do času adventního. **ZDÁVNA ZASLIBOVANÉHO ČASU SPASENÍ !!!**

➤ Nebo, jak píše Mk 1,15 *„Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“* To není doba jen tak nějaká. Doba libovolná. Ale čas přede Bohem vypočtený, předpovězený a určený. Čas spasení. Proč ale spasení? Spasení má smysl jen tehdy, pokud je zde také vina a přiměřený trest za vinu.

Slovo „Akór“ v Bibli, znamená „sužující“, což představuje soužení a bolest, kterou jeden člověk způsobil jiným. To nejstrašnější, co si Akán prožil, bylo určitě to, že jeho hřích zapříčinil také smrt jeho ženy a dětí. Když se k sobě všichni přitiskli, očekávajíce hrozný rozsudek, vina a lítost zaplavující Akánovu mysl musela být nesnesitelná. Osobní selhání! Časem dolina Akór začala symbolizovat ten nejhorší trest. Bylo to místo smrti a zpusošení. Hřích má stále své následky a i když nemusíme být fyzicky kamenováni za naše selhání, účinky veřejného odsouzení mohou být pro lidského ducha stejně tak zdrcující. Faktem je, že se příliš mnoho z nás ocitlo v dolině Akór, kde naše morální lhovost nebo neuvážené činy zapříčinily utrpení druhých.

Možná ses dopustil cizoložství a tvá manželka a děti jsou zdrcení. Možná, že tvá nervózní nebo nedbalá jízda zapříčinila nehodu s následkem vážného zranění nebo dokonce cizí smrti. Nebo snad nedostatek tvého křesťanského příkladu zapříčinil to, že se tvé děti, spoluzáci, příbuzní odvrátili od Boha. Možných způsobů selhání je nekonečně mnoho, ale výsledek je téměř stejný: je to jakoby na tvém životě leželo prokletí.

Nejenže tě tvé vlastní srdce odsuzuje, slova a postoje druhých tě přesvědčují, že si současné trápení zasloužíš. Veřejné odsouzení má stejný dopad na tvého ducha, jako mělo kamenování na Akánovo tělo - s tím rozdílem, že to, co v tobě zemřelo, byla - „naděje“. Tam, kde jsi jednou vzhlížel s očekáváním směrem k budoucnosti, teď tvůj pohled blokují žal a lítost. Pouze ryzí a nezlomná pravdivost dosažená skutečným pokáním může odstranit břemeno sebe-obvinění. Proto jedinou správnou odpovědí na chybné činy a jejich následky je proměňující práce Ducha Svatého.

Naneštěstí nepřítel mnoho křesťanů chytil do pasti nevíry a sebeobvinění. Vědí, že to, co udělali, je špatné a nenávidí to, ale nemohou ze sebe shodit břemeno viny. Pamatujte si: náš Vykupitel přišel, aby 'vězňům' vyhlásil svobodu. Mluví pouze o těch, kteří jsou uvězněni v celách? Ne, Jeho poslání je pro každého, kdo je vězňem své minulosti. Bůh chce, abychom se z našich selhání poučili, ne aby nás držela v zajetí. Přišel vysvobodit a obnovit ty, jejichž sny jsou pohřbeny v dolině Akór.

Osobní selhání a osobní tragédie, mohou naše duše obtížit těžkým břemenem útrap a viny. Boží odpovědí na naši potřebu je to, že kromě odpuštění našich hříchů, Ježíše postihl *„...pro nepravost nás všech...“* (Iz 53,6). Ať už je naše vina ospravedlněna nebo ne, musí být sřata z našich ramen a uvalena na Ježíše.

V dnešní době probíhá obnova na různých místech světa - Bůh svému lidu vrací radost. Mnozí z těch, jichž se Pán dotknul, byli sklíčení - tak jako by tomu mohlo být u vás, morálním selháním nebo tragédií. Právě na tom místě, kde naše odložené naděje zapříčinily sklíčenost srdce, teď Kristus přichází *„obvázat rány zkroušených srdcem...“* (Iz 61,1). Kde dříve vládla smutek a tíseň. Bůh dává *„... místo popela na hlavu čelenku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje“* (Iz 61,3). Účast na shromáždění již více nebude místem pro pokání z tvých selhání. Od této chvíle vstoupíš do Jeho bran s dikůvzdáním. Každému křesťanovi, potýkajícímu se s nesnesitelným břemenem, Pán praví: *„pořád jsi moje Nevěsta“*. Opravdu je tomu tak. Když mluvíme, o tobě a o mně a také o dolině starostí, dolině Akór, pak nepřehlédneme změnu, které se s touto dolinou během let stala. Když Bůh mluví o své nevěstě, to jest o tobě a o mně, pak říká: *„Proto tě přemluví, uvedu tě na poušť, budu ti promlouvat k srdci...“* a o dolině Akór zaslubuje, že se tvá dolina selhání a osobní tragédie stane bránou k naději:

„Proto tě přemluví, uvedu tě na poušť, budu ti promlouvat k srdci. Zas ti dám vinice a dolinu Akór jako bránu k naději. Tam mi budeš zpívat jako za dnů mládí...“ (parafr. Oz 2,16-17). Od tohoto dne se plodnost Božího požehnání ve tvém životě znásobí. A v „dolině Akór“ v místě tvých nejhlubších zranění nebo nejhorších selhání, pro tebe Bůh umístil **„bránu k naději“** Jeho záměrem není nic jiného než obnovit v tobě Hospodinovu píseň, abys ji opět mohl zpívat **„jako za dnů svého mládí.“**

Čte někdo jiný: Předpovědi o Ježíšově narození jsou staré od pádu člověka v ráji. Hned v okamžiku, kdy člověk zhřešil a na svět vstoupily nemoce, tresty za hřích, smrt, jako odplata za hřích, utrpení a zoufalství, vstoupila na svět též Boží zaslíbení o Mesiáši, který vysvobodí lid z jeho hříchů. Hned, jakmile se *rozhojnil hřích, rozhojnila se také Boží milost* a Bůh připravil plán k záchraně lidstva. *Ř 5,21 aby tak jako vládla hřích ve smrti, i milost vládla skrze spravedlnost k životu věčnému skrze Ježíše Krista, našeho Pána.* Proroci, vidoucí, kterým bylo dáno nahlédnout do Božího plánu záchrany lidstva, popisují tuto dobu obrazy výjimečnými a mimořádnými. Např. jako dobu, kdy ty nejlepší věci v životě bude možno kupovat bez placení: *Iz 55,1 "Vzhůru! Všichni, kdo žijíte, poďte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Poďte, kupujte a jezte, poďte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!"* Nebo jako dobu v níž vlk a beránek budou spolu a

malé dítě je bude vodit: Iz 65,25 „Vlk a beránek se budou pást spolu a lev jako dobytek bude žrát slámu, hadu však bude potravou prach. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře.“ Jako dobu pokoje a nesmírné Boží milosti. Proroci vidí proudy Boží dobroty a spásy: Iz 41,18 „Na holých návrších otevřu vodní proudy, uprostřed plání prameny vod, poušť v jezero změním a zemi vyprahlou ve vodní zřídla. V poušti dám vyrůst cedrům, akáciím, myrtě a olivám, na pustině vysadím cypřiš, platan i zimostráz spolu, aby viděli a poznali, přesvědčili se a všichni pochopili, že toto učinila ruka Hospodinova a že to stvořil Svätý Izraele.“

Dále zase kazatel: Mnozí lidé, když se Ježíš narodil neviděli tělesným zrakem nic, ale čteme o těch, kteří duchovním zrakem uzřeli, žasli a uvěřili. Byli to mudrci, Alžběta, Simeon, Anna, pastýři, a později mnozí další. Ti viděli nejen muže z Nazareta, ale Syna Božího a Mesiáše, který má Spasit svět. Simeon dokonce uzřel celý Boží plán na záchranu světa už v nemlumněti. Další zjistili, že přichází doba, ve které člověk se svými náboženskými úkony a svým životem podle staré tradice nestačí Bohu uspokojit. Poznali, že zůstávají Bohu mnoho dlužní a že jejich nitro je vlastně mrtvé a jejich vztah k Bohu plný formálnosti. Pán Ježíš to později nazval životem ve tmě a mluvil o lidech, kteří milují víc tmu než světlo. A to nemluvil k pohanům, nýbrž k Izraelcům. Ap.Pavel později pověděl totéž výrazem „**starý člověk**“. Takovým starým člověkem, starým ne podle let, ale svou duchovní zadlužeností a neosvíceností, je ten, kdo žije svůj život bez živého Krista.

➤ Když přišel Pán Ježíš, začíná nová doba. Kdo v Něj uvěřil musí žít v n o v o t ě ž i v o t a. „Ga 3,27 Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.“

Trubači troubí a provolávají:

Ř 13,11 „Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložte proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecete se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujete svým sklonům, abyste nepropadali vášním.“

Čtenáři se střídají ve čtení:

1. Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnovte se duchovním smýšlením, oblecete nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy.
2. Proto zanechte lži a 'mluvte pravdu každý se svým bližním', vždyť jste údy téhož těla. 'Hněváte-li se, nehřešte.' Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu.
3. Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými.
4. Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost. A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení.
5. Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá. (Ef 4,22-5,14)

Trubači troubí a provolávají:

„Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku“

6. O smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo chamtivosti ať se mezi vámi ani nemluví, jak se sluší na ty, kdo patří Bohu. Vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří; vy máte vzdávat Bohu díky! Dobře si pamatujte, že žádný smilník, prostopášník ani lakomec, jehož bohem jsou peníze, nemá podíl v království Kristovu a Božím.
7. Nenechte se od nikoho svěst prázdnými slovy, aby vás nestihl Boží hněv jako ty, kdo ho neposlouchají. Proto s nimi nemějte nic společného. I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem.

Trubači troubí a provolávají:

Žijte proto jako děti světla - ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda; zkoumejte, co se líbí Pánu. Nepodílejte se na neužitečných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem. A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probud' se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.

Když prorok Izaiáš vidí tuto dobu, vyzývá nás podobně jako ap.Pavel, abychom urovnali své cesty před Pánem: "Připravte na poušti cestu Hospodinovi! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha! Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláň. I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa."

Doba příchodu P.J.Krista je natolik výjimečná, že musí být výjimečná i naše osobní příprava. To se týká našeho života. To máme udělat v této době adventu. V době příprav na příchod P.J.Krista. Je to jako nová a čistě šaty, jako nová nádoba pro nové víno. Advent můžeme nazvat také jinými biblickými výrazy:

-svatbou
-dobou jásavé radosti
-zdravím po těžké nemoci
-vyplacením z beznadějného zadlužení

-ospravedlněním při hrdelním procesu
-propuštěním z temného žaláře
-vůni domova po bezvýhodném bloudění.

Ježíš mluvil o vcházení **těsnou branou**. Myslel tím na prvním místě - **pokání**. To je brána tak těsná, že jí neprojde žádný sebejistý nebo přetvařující se člověk. Před ní se musíš sklonit i ty. Pokleknout a vstoupit a s hlavou odkrytou a bosý. Teprve za touto brankou se dostává čistě roucho a pije mladé víno na Boží svatbě.

A co my ? Rozumíme tomu? Tomu, že v Ježíši Kristu nám nastává nový věk? Že máme vyčistit své nádoby, odložit stará roucha svého života, narovnat cesty tak, aby k nám mohl vejít Král Slávy? V Ježíši staré pomijí a přichází nové. Dokonce **všechno nové**. Ale ne násilnou revolucí. Nýbrž v tichosti. Ten, který přichází „*Nekřičí a hlas nepozvedá, nedává se slyšet na ulici.*“ (Iz 42,2) Je na nás, abychom se sami rozhodli. Může to být v tichu nočního pokoje. Třeba beze svědků. Ale rozhodnutí to musí být jasné a nekompromisní. Chtít být tak trochu ve starém vztahu k Bohu a trochu v novém - to prostě nejde! Pán Bůh za námi poslal svého Syna z čistě lásky k nám. Po staru se dá sice žít dál, ale kdo chce žít novým životem, neobejde se bez Ježíše.

➤ Předvánoční čas nám ohlašuje příchod Krále Slávy. Příchod Pána Ježíše Krista. Na něj se musíme připravit. Král Slávy chce vstoupit. Připravíš mu cestu svého srdce i ty? Pozveš Jej dál? Napřimíš křivé a vyrovnáš nerovné? Král Slávy chce přijít. Připrav Mu cestu !!!!

AMEN